

Straatnieuws #14

04 - 24 oktober 2019 Jaargang 24

€2,50
(waarvan € 0,85 naar
de verkoper)

Youth Advocates
Jongeren
strijden voor
meisjesrechten

STOEP
Hondenspecial
Hulphonden van grote
betekenis

Stichting Lotje
Voor Haagse kinderen
in nood

Portret van verkoper
Stefan Stoyanov

**Vechten
voor
rechten**

Twintig jongerenactivisten uit Afrika en Azië kwamen naar Den Haag om met leden van de Tweede Kamer in gesprek te gaan over de schending van mensenrechten. Zes van deze dappere Youth Advocates delen hun persoonlijke verhalen.

tekst en beeld Daniella van Bergen

Jongeren gaan de strijd aan

Niet ieder meisje heeft het geluk aan haar zijde. Naar school gaan is voor meisjes in sommige landen niet iets vanzelfsprekends. En niet voor ieder meisje is het weggelegd om zelf te mogen kiezen met wie ze wil trouwen. Sommige meisjes wor-

den uit armoede zelfs als kind verkocht om te werken in de seksindustrie. Onlangs reisden meisjesrechtenactivisten naar Nederland om hun verhaal te vertellen en ze de kans kregen om te vragen hoe Nederland invulling geeft aan de resolutie van de VN-Mensen-

rechtenraad en de aanbeveling van het VN-Kinderrechtencomité. Hierin worden staten opgeroepen om jonge mensenrechtenverdedigers, zoals deze mensen, beter te beschermen. In *Straatnieuws* vertellen ze over de dagelijkse strijd in hun thuisland.

Grote leugen

Gina uit Uganda

Gina uit Uganda (19) is één van de jongerenactivisten die als geen ander weet wat het betekent om haar vrijheid noodgedwongen te moeten verliezen. Toen ze 9 jaar oud was, overleed haar moeder. Ze kwam bij haar oma in huis te wonen. Haar wereld viel als een kaartenhuis in elkaar, maar ze gaf niet op. "Ineens stond er een onbekende vrouw op de stoep en beloofde mij naar school te brengen. Ik was dolgelukkig. Maar niet voor lang. Het bleek één grote leugen. Ik werd in een sloppenwijk in het centrum van de stad Kampala opgesloten. Eerst moest ik als klein meisje klusjes doen en daarna aan het werk in de prostitutie. Ik vertikte het om die nare vrouw mijn geld te geven. Dat verdiende ze niet. Ze had mij mijn vrijheid afgenomen. Ik werd geslagen, kreeg geen eten en leefde onder enorm slechte omstandigheden," vertelt Gina met een brok in haar keel, maar toch heel openhartig. Uiteindelijk werd de Ugandese samen met andere meisjes

gered door de meisjesrechtenorganisatie Rahab Uganda. Daar kreeg ze trainingen om deze extreme, mensonterende vorm van kinderuitbuiting te verwerken. Gina wilde wat voor haar vrouwelijke jonge lotgenoten betekenen en ze werd een krachtige jongerenactivist met hulp van de Girls Advocacy Alliance, een samenwerkingsverband tussen Plan International, Terres des Hommes, Defence for Children – ECPAT en het ministerie van Buitenlandse Zaken om het geweld tegen meisjes en jonge vrouwen uit te bannen en hun economische kansen in de samenleving te versterken. "Ik startte op school een girlsclub die zich inzet tegen meisjeshandel om medestudenten wakker te schudden. Een motorbende reed dagelijks voor de school langs en pikte regelmatig jonge meisjes op. Drie jonge schoolgenootjes werden op die manier verhandeld voor online prostitutie. Samen met de school hebben we deze meisjes kunnen redden en de meisjeshandel voor de schooldeuren kunnen stoppen."

Kinderen in de seksindustrie

Eric uit de Filipijnen

Niet alleen maar meisjes willen een beter leven voor hun lotgenoten. Ook jongens zoals Eric (18) uit de Filipijnen strijden voor de meisjesrechten in hun land. Hij woont direct naast het beruchte red light district in de hoofdstad Manila. Hij ziet dagelijks jonge kinderen verdwijnen in de seksindustrie en kan dit niet langer aanzien. Eric heeft zelf een zusje van vier. Hij wil niets liever dan haar beschermen tegen die kwade wereld naast zijn voordeur. "Ik wil niet dat mijn zusje daar eindigt. Ik wil haar dit nooit maar dan ook nooit zien doen. Kinderen horen daar niet thuis. Ze horen buiten te kunnen spelen met vriendjes of vriendinnen en niet tegen hun wil seks te hebben met oude mannen. Het is verschrikkelijk hoe die oude vieze mannen met die kleine meisjes omgaan. Ze lopen de lange straat door, hand in hand met kinderen die vaak nog onder de

twalf jaar oud zijn. Het is fout. Ik kan dat niet aanzien." Om de daad bij het woord te voegen, is Eric Youth Advocate geworden. "Ouders zitten soms klem. Ze kunnen hun rekeningen niet betalen of een familielid wordt ernstig ziek en heeft medische hulp nodig. Ouders zien geen andere uitweg en brengen hun jonge kinderen daar zelf naartoe. Ze staan machteloos en zien vaak hun dochters niet meer terug. Dat is frustrerend om te zien. Meisjes verdienen een betere toekomst. Niet alleen meisjes. Voor mij is iedereen gelijk. Wie of wat je ook bent, iedereen verdient gelijke kansen en rechten. Helaas gebeurt dit nog niet. In mijn land moeten veel kinderen hun families onderhouden. Dat maakt me kwaad. Hopelijk kan ik door mijn verhaal te vertellen, het verschil maken voor meisjes zoals mijn zusje en de wereld een beetje beter maken."

Gedwongen om te trouwen

Jyothi uit India

Jyothi (19) uit India heeft met eigen ogen gezien wat de schending van meisjesrechten tweeweg kan brengen. "Mijn vriendin Prya werd gedwongen om te trouwen met een 30-jarige man. Ze was pas elf. Haar ouders kregen heel veel geld voor haar en stemden hier daarom mee in. Ze kwam naar mijn huis en vertelde heel verdrietig dat ze dat echt niet wilde. Ze keek me aan en zei tegen me: 'Alsjeblieft, help me dit huwelijk te stoppen'. Ik probeerde nog met haar ouders te praten, maar het had geen zin. Na een jaar getrouwd te zijn, pleegde Prya zelfmoord. Daar was ik

helemaal kapot van. Ik hilde veel en raakte depressief. En op dat moment hoorde ik van de Girls Advocacy Alliance," vertelt Jyothi. Ze vervolgt: "In mijn land trouwt één op de vier meisjes als kind en stopt met haar school. Dat maakt me kwaad en strijdlustig. Gelukkig geloven mijn ouders in een andere wereld waar meisjes kansen horen te krijgen op school en nu zet ik me als activist in om een eind te maken aan kindhuwelijken. Ik voel me heel sterk en doe dit voor mijn vriendin. Prya is voor altijd in mijn hart. Over tien jaar ban ik die kindhuwelijken mijn land uit!"

Gered door school

Helina uit Ethiopië

Helina weet hoe het voelt om uitgehuwelijkt te worden. Met grote letters schrijft de 16-jarige uit Ethiopië op een spandoek 'Thanks to my teacher I was saved from child marriage when I was 12'. Direct daarna licht ze haar aangrijpende woorden toe. "Ik was 12 toen ik werd uitgehuwelijkt. Ik wilde dit niet en voelde me ongelukkig," vertelt ze en gaat in haar herinnering terug naar haar kindertijd. "Mijn vader had een man voor mij gevonden. Mijn zus vertelde dit tegen mij. Ik zag hem en vond hem echt helemaal niks. Ik raakte compleet in de stress en was erg ongelukkig. In mijn gemeenschap kon ik hier met niemand over praten, want het hoort zo. Daar tegenin gaan, had geen zin," vertelt ze verder. Verdrietig en hopeloos ging ze naar school. In de schoolgangen trof Helina een box aan van de Girls Advocacy Alliance waarop stond: 'deel je meisjesproblemen en vragen'. "Ik schreef een briefje met de tekst 'Dit jaar moet ik trouwen. Help me alsjeblieft om dit huwelijk te stoppen'. Mijn leraar zag het briefje en reikte me een helpende hand." Mede dankzij hem werd Helina gered van haar kindhuwelijk. "Mijn vader was erg boos en wilde het doorzetten, maar gelukkig wist ik hem te overtuigen. Ik sloot een deal met hem waarin ik beloofde om succesvol te zijn op school en voor mezelf te kunnen zorgen." Helina hoopt met haar persoonlijke verhaal een stem te kunnen zijn voor andere jonge meisjes die in dezelfde situatie zitten. "Mijn leven is in vier jaar tijd totaal veranderd. Dat gun ik de andere meisjes ook."

Vechter tegen de regels

Isatu uit Sierra Leone

Isatu (21) is een strijder uit Sierra Leone. Een vechter tegen de regels van haar cultuur. Ze is een trouwe moslima die vol overtuiging achter haar geloof staat, maar niet achter de harde regels die meisjes in naam van het geloof wordt opgelegd. "My head is covered and not my brains," deelt ze luid en duidelijk mee. "Ik voel me met mijn hidjab elke dag gediscrimineerd. De mannen geloven heilig dat er grenzen zijn voor meisjes. Wij mogen niet studeren of werken. Ze verwachten dat ik een huisvrouw word en kinderen baar. Meer niet. Ik voel me buitengesloten en krijg geen kans om mezelf te ontwikkelen. Het dragen van een hidjab zorgt voor economische uitsluiting in mijn land." Isatu was slechts veertien en vocht al tegen de heersende regels en opvattingen. "Op school werd ik veel gediscrimineerd. Als moslima hoor ik niet thuis achter de studieboeken. Waarom word ik gediscrimineerd?, vroeg ik me af. Ik geloof dat ik het verschil kan maken. Ik ben mijn ouders dankbaar. Mijn ouders staan altijd achter mij. Ik mag eigenlijk niet vooraan staan tegenover mannen. Ik mag niet openbaar spreken in mijn geloof. Ik mag geen handen schudden met mannen. Toch doe ik dat. Mijn ouders staan ondanks alles achter me," vertelt ze. Ze krijgt wel veel opmerkingen van mannen te horen. "Zoals je hoort hier niet, je hoort thuis achter het fornuis. Ik geloof in mijn religie, maar wel met gelijke kansen voor mannen en vrouwen. Op school dwingen ze me mijn hoofddoek af te doen, maar dat vertik ik. Ik luister niet naar ze. Ik heb een lange moeizame weg ondergaan op de universiteit. De deuren waren voor mij als moslima gesloten. Toch ben ik uiteindelijk toegelaten. Mijn vriendinnen en vele andere vrouwen slaan nu de handen in één om op te komen voor hun rechten. Ze willen niet meer leven onder het juk van mannen. Zij willen ook kunnen groeien. Ik doe dit hier niet om mijn geloof op te dringen. Ik sta hier om verschil te maken binnen mijn geloof."

Meer bewustzijn creëren

Arjana uit Nepal

De Nepalese Arjana (20) wijdt haar hele leven aan deze strijd. Haar strijd gaat zover dat ze is bedreigd. Ze verloor haar jeugd, maar zag het noodzakelijk doel van haar strijd: "Ik werd een meisjesrechtenverdedigster op mijn elfde. Ik raakte betrokken bij de jongerenorganisatie in mijn gemeente. Ik strijd tegen kindhuwelijken, meisjesrechtenschendingen en seksuele uitbuiting van mijn vrouwelijke landgenoten. Ik verzamel allerlei verhalen van jonge slachtoffers van kindhuwelijken en deel deze via de radio om meer bewustzijn te creëren. Op een dag ontmoette

ik een zesjarig meisje. Ze vertelde me dat ze door een groep oude mannen op straat was verkracht. Ik was geschokt en erg boos. Hoezo is dit normaal? Ik moest en zou hier iets tegen doen. Nu werk ik samen met de overheid om kindhuwelijken en geweld tegen kinderen te bestrijden. Door mijn publieke strijd ben ik al meerdere keren bedreigd. Ze willen me de mond snoeren. Toch laat ik me niet tegenhouden. Door de vele successen houd ik me staande en blijf ik vechten voor al die jonge meisjes en vrouwen uit mijn land. Ooit zal het onrecht stoppen."

Gina en Helina zijn gefingeerde namen i.v.m. hun privacy. De echte namen zijn bij de journalist bekend.